

Sygn. akt VII U 1901/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Alina Bastuba

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 r. w Gdańsku

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 czerwca 2013 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. i przyznaje ubezpieczonemu J. W. prawo do emerytury od 22 kwietnia 2013r,
2. orzeka, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

/ na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VII U 1901/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 czerwca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu J. W. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, przewidzianych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1440 ze zm.), dalej: ustawa. Organ rentowy podał, iż nie uwzględnił ubezpieczonemu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w okresie od dnia 16 grudnia 1983 r. do dnia 02 czerwca 1984 r. w Usługowej Spółdzielni Pracy (...) w G. (bowiem na podstawie przedłożonej dokumentacji nie można ustalić rodzaju wykonywanej pracy w szczególnych warunkach, zajmowane stanowisko czyściciela kotłów Ne zostało wymienione w uchwale Zarządu (...) Związku (...)) oraz od dnia 04 czerwca 1984 r. do dnia 02 kwietnia 1990 r. w (...) Spółdzielni Usług (...) w S. (bowiem w świadectwie pracy z dnia 30 czerwca 2003 r. nie określono ściśle charakteru pracy według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43),

dalej: rozporządzenie, nadto charakteru tej pracy nie można również ustalić na podstawie przedłożonej dokumentacji okresów pracy za granicą) (tom III k. 51 akt rentowych).

Odwołanie z dnia 15 lipca 2013 r. od powyższej decyzji pozwanego organu rentowego wniósł ubezpieczony J. W., wnosząc o jej zmianę i przyznanie wnioskowanego świadczenia – wskazując, na prawie 18-letnią pracę w warunkach szczególnych, która spowodowała u niego znaczną utratę słuchu. Wniósł, poza spornymi w decyzji okresami, o zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych także okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w G. od dnia 03 sierpnia 1976 r. do dnia 30 czerwca 1983 r. (k. 2-4 akt sprawy).

W odpowiedzi z dnia 14 sierpnia 2013 r. na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w spornej decyzji (k. 5-6 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. W., urodzony dnia (...), w dniu 22 kwietnia 2013 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach. Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Wymagany wiek 60 lat ubezpieczony ukończył w dniu 22 kwietnia 2013 r. Ubezpieczony nie pozostaje w stosunku pracy.

okoliczności bezsporne, vide: wniosek ubezpieczonego o emeryturę – tom III k. 1-2 akt rentowych

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. staż sumaryczny 29 lat i 2 miesiące – równy ilości okresów składkowych – jednakże nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 4 lata, 7 miesięcy i 28 dni.

Na skutek przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego uznać należało jednak, iż ubezpieczony łącznie udowodnił przeszło 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

dowód: karta przebiegu zatrudnienia ubezpieczonego – tom III k. 52 akt rentowych

Zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 25 czerwca 2013 r. pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, tj. wobec nie udowodnienia wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

dowód: decyzja pozwanego o odmowie prawa do emerytury z dnia 25 czerwca 2013 r. – tom III k. 51 akt rentowych

W okresie od dnia 03 sierpnia 1976 r. do dnia 30 czerwca 1983 r. (6 lat 10 miesięcy i 28 dni) ubezpieczony J. W. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) w G. na stanowisku palacza kotłów przemysłowych, p.o. brygadzysty. W powyższym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w warunkach szczególnych prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego, prace oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych oraz prace murarskie przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych, sklepień paleniskowych w parowozach i żeliwiaków.

Całokształt obowiązków pracowniczych ubezpieczonego dotyczył obsługi kotłów przemysłowych – podstawowymi jego obowiązkami była praca palacza kotłów przemysłowych, a w sytuacjach awaryjnych zajmował się (nominalnie jako monter) naprawą tychże kotłów (awarie zaworów kotła, wodowskazów, pomp, wentylatorów). W pełnym wymiarze czasu pracy – 8 godzin – zajmował się dorzucaniem węgla do kotła. Po spaleniu danej porcji węgla, gdy w kotle pozostawała szlaka po spalonym węglu, ubezpieczony wyciągał ją z kotła, wygarniał także z niego popiół, który następnie wywożono taczkami na hałdę – odbywało się to ok. 2 razy w ciągu zmiany. Gdy zdarzyło się, iż wypalił się mur kotła – którym był obmurowany z przodu i z tyłu – wnioskodawca odpowiadał za jego uzupełnienie bądź postawienie na nowo. Dodatkowo zajmował się również wykonywaniem izolacji kotłów matami azbestowymi i wełną mineralną.

W ramach jednej zmiany pracowało 2-3 palaczy. Jedna zmiana, w zależności od sytuacji, trwała 8-12 godzin. Najczęściej pracowano na 3 zmiany po 8 godzin. Do obsługi było w spornym okresie od 2 do 3 dużych kotłów przemysłowych.

Z tytułu wykonywanej pracy ubezpieczony otrzymywał dodatek do wynagrodzenia za pracę w szkodliwych warunkach.

Z dniem 1 października 1981 r ubezpieczonemu powierzono funkcję brygadzysty. Funkcję tą sprawował ubezpieczony do 31 marca 1983 r.

Jako brygadzista ubezpieczony odpowiedzialny był za zabezpieczenie prawidłowego nadzoru nad pracą palaczy. Wykonywał w tym czasie w mniejszym zakresie pracę palacza polegającą na dorzucaniu opału do kotła(pieca), a w większym zakresie pracę przy konserwacji wszystkich składowych kotła np. zaworów, wentylatorów, wymienników ciepła, rusztów. Naprawiał obmurza kotła. Wykonywał także prace izolacyjne kotłów matami azbestowymi, izolował rurociągi. W Zakładach (...) zamontowane były trzy kotły , z czego dwa pracowały ,a trzeci poddawany był niezbędnym naprawom i konserwacji.

W okresie od dnia 16 grudnia 1983 r. do dnia 02 czerwca 1984 r.(5 miesięcy i 18 dni) ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Usługowej Spółdzielni Pracy (...) w G. na stanowisku czyściciela kotłów. W powyższym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w warunkach szczególnych prace oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych oraz prace murarskie przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych.

Zakład pracy zajmował się na zlecenie różnych firm przygotowaniem kotłów przemysłowych pod dozór techniczny. Wymagało to ich oczyszczenia , ewentualnie wykonania obmurza. Taką prace wnioskodawca wykonywał w obiektach przemysłowych takich jak zakłady rybne, zakłady mięsne, mleczarnie czy gorzelnie.

Pomimo pełnienia funkcji brygadzysty – wykonywał normalną pracę fizyczną. Zajmował się pracami monterskimi przy kotłach oraz pracami murarskimi kotłów dotyczącymi. Odpowiadał zarówno za czyszczenie kotłów, a także za ich naprawę w przypadku wystąpienia ewentualnych usterek.

Z tytułu wykonywanej pracy ubezpieczony otrzymywał dodatek do wynagrodzenia za pracę w szkodliwych warunkach.

W okresie od dnia 04 czerwca 1984 r. do dnia 02 kwietnia 1990 r.(5 lat 9 miesięcy 28 dni) ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółdzielni Usług (...) „K. „w S. na stanowisku kotlarza - brygadzysty. W powyższym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w warunkach szczególnych prace oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych oraz prace murarskie przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych. Także w tym przypadku , zgodnie ze zleceniem, wykonywał pracę na terenie takich obiektów przemysłowych jak zakłady rybne, zakłady mięsne, mleczarnie czy gorzelnie. Praca sprowadzała się do wystudzenia kotła, następnie wypuszczenia z niego wody, usunięcia kamienia i popiołu oraz czyszczenia. Kamień osadzający się we wnętrzu kotła należało na siłę zbijać. Praca wykonywana była na terenie zakładów w całym kraju .

Również w tym przypadku , pomimo pełnienia funkcji brygadzysty , ubezpieczony wykonywał normalną pracę fizyczną, czyszcząc, murując i izolując kotły. Zajmował się pracami monterskimi przy kotłach oraz pracami murarskimi kotłów dotyczącymi – wykonywał mostki przevalu i sklepienie kotłowe, obmurze kotłów. Odpowiadał zarówno za czyszczenie kotłów, a także za ich naprawę w przypadku wystąpienia ewentualnych usterek.

Poszczególne kotły miały powierzchnię 100-125 m i musiały być wyczyszczone z kamienia i sadzy, do czystego metalu, aby prawidłowo mogły być dokonywane pomiary grubości ściany kotła. Jako brygadzista ubezpieczony odpowiadał za przekazanie kotła dozorowi technicznemu.

W okresie zatrudnienia u tego pracodawcy wnioskodawca korzystał z urlopów bezpłatnych od dnia 21 listopada 1988 r. do dnia 30 listopada 1988 r. (9 dni), od dnia 04 maja 1989 r. do dnia 31 grudnia 1989 r. (7 miesięcy i 27 dni), od dnia 01 stycznia 1990 r. do dnia 17 stycznia 1990 r. (17 dni) oraz od dnia 29 stycznia 1990 r. do dnia 31 stycznia 1990 r. (3 dni).

W okresie od dnia 04 maja 1989 r. do dnia 31 grudnia 1989 r. ubezpieczony w ramach urlopu bezpłatnego u w/w pracodawcy wykonywał od dnia 05 maja 1989 r. do dnia 23 grudnia 1989 r. pracę eksportową w ówczesnej NRD za pośrednictwem Przedsiębiorstwa Usług (...) S.A. w G.. Po powrocie do kraju zgłosił on gotowość do pracy z dniem 18 stycznia 1990 r.

Łączny wymiar urlopów bezpłatnych wynosił 8 miesięcy i 26 dni.

Okres pracy w warunkach szczególnych z wyłączeniem okresu urlopów bezpłatnych wynosił u tego pracodawcy 5 lat 1 miesiąc i 2 dni .

Współpracownikom ubezpieczonego , zatrudnionym w analogicznych do ubezpieczonego warunkach(F. D. i W. F.) , pozwany zaliczył okresy pracy do pracy w warunkach szczególnych.

Świadkowi W. K. pozwany nie zaliczył do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Zakładach (...) w G. z uwagi na fakt, iż świadectwo wydało Archiwum oraz z uwagi na brak powołania przepisów resortowych

dowód: świadectwo pracy z dnia 04 czerwca 1984 r. – tom I k. 87 akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 2003 r. (duplikat) – tom I k. 9 akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 1983 r. – tom I k. 6 akt rentowych, kopie akt osobowych – tom I k. 11-26, tom III k. 11-30 akt rentowych, akta osobowe – koperty na k. 38, 58 i 60 akt sprawy, zeznania ubezpieczonego – protokół skrócony k. 46-50 , 65 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 51 i 67 akt sprawy, zeznania świadków Z. B., F. D. oraz W. F. – protokół skrócony k. 48-50 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 51 akt sprawy, zeznania świadka W. K.-protokół skrócony k. 65, protokół elektroniczny k. 67 świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych świadka F. D. – okazane na rozprawie – k. 49 akt sprawy, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych świadka W. F. – okazane na rozprawie – k. 49 akt sprawy, akta ubezpieczeniowe W. F.: k. 20 świadectwo pracy w warunkach szczególnych , k. 144-145 raport ustalenia uprawnień, k.152 –decyzja , akta ubezpieczeniowe F. D. : k. 31- świadectwo pracy w warunkach szczególnych , k. 90-raport ustalenia uprawnień, k. 98 –decyzja , akta ubezpieczeniowe świadka W. K. –świadectwo pracy w warunkach szczególnych k. 73 , decyzja z dnia 30.04.2007r. (wyrwana część z numeracją),

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, aktach rentowych pozwanego organu w zakresie zarówno ubezpieczonego, oraz aktach osobowych ubezpieczonego ze spornego okresu, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania świadków Z. B., F. D. oraz W. F., a także W. K.. Zeznania wskazanych osób uznał Sąd za wiarygodne. Przy ocenie tych zeznań, wziął Sąd pod uwagę , że świadkowie Z. B. i W. F. , W. K. to osoby obce , niezainteresowane wynikiem postępowania Zeznania są logiczne, spójne, obiektywne i korespondują z pozostałym zgromadzonym w aktach sprawy materiałem dowodowym, jak również z zeznaniami ubezpieczonego, które zdaniem Sądu także zasługiwały na wiarę. Również za wiarygodne uznać należy zeznania F. D. , szwagra ubezpieczonego, które także tworzyły spójną całość z zeznaniami wyżej przywołanych świadków i ubezpieczonego . Odnośnie świadka W. K. dodatkowo wskazać należy, iż wprawdzie świadek nie zeznał spontanicznie , na czym polegała praca ubezpieczonego po powierzeniu mu funkcji brygadzysty , poza stwierdzeniem , że „był odpowiedzialny za nas wszystkich „, ale na pytanie ubezpieczonego podał, że pracował przy remontach kotła, dowoził węgiel, naprawiał obmurze kotła, usuwał awarie kotłów

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego J. W. jest zasadne i z tego tytułu zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, co sprawia, iż stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1440 ze zm.), dalej: ustawa, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniając łącznie następujące warunki:

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Podkreślenia wymaga, iż art. 184 ust 2 powyższej ustawy zmieniony został przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. nr 637) z dniem 01 stycznia 2013r., co skutkuje tym iż od 01 stycznia 2013 r. celem uzyskania uprawnienia do emerytury w warunkach szczególnych nie ma konieczności spełniania przez ubezpieczonych przesłanki rozwiązania stosunku pracy.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia w dziale XIV (Prace różne):

- pod pozycją 1 wskazano prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego
- pod pozycją 2 wskazano prace oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych (do których to prac zalicza się także pracę ślusarza remontowego)
- pod pozycją 10 wskazano prace murarskie przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych, sklepień paleniskowych w parowozach i żeliwiaków.

Wskazać również należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust. 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w

szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony w dniu 22 kwietnia 2013 r. osiągnął 60 rok życia. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i nie pozostaje w stosunku pracy – co biorąc pod uwagę brzmienie art. 184 ust. 2 ustawy od dnia 01 stycznia 2013 r. pozostaje okolicznością w sprawie bez znaczenia.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy za pracę w w/w szczególnych warunkach uznać można było sporne okresy zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 03 sierpnia 1976 r. do dnia 30 czerwca 1983 r. w Zakładach (...) w G. na stanowisku palacza kotłów przemysłowych, p.o. brygadzysty, od dnia 16 grudnia 1983 r. do dnia 02 czerwca 1984 r. w (...) Spółdzielni (...), w G. na stanowisku czyszciciela kotłów oraz od dnia 04 czerwca 1984 r. do dnia 02 kwietnia 1990 r. w (...) Spółdzielni Usług (...) w S. na stanowisku kotlarza brygadzysty – wobec zastrzeżeń pozwanego organu rentowego sformułowany zarówno w spornej decyzji (tom III k. 51 akt rentowych), jak i w toku niniejszego sądowego postępowania odwoławczego (k. 5-6 i 36 akt sprawy).

W ocenie Sądu Okręgowego, fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach pracy nie zautomatyzowanych palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego, oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych oraz prac murarskich przy naprawie na gorąco pieców przemysłowych, w spornym okresie, znajduje potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym (świadectwa pracy, świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, akta osobowe, kartoteki zarobkowe). Niewątpliwie faktyczny rodzaj pracy ubezpieczonego został potwierdzony zeznaniami świadków – współpracowników ubezpieczonego ze spornego okresu zatrudnienia – którzy zgodnie wskazali, iż wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w warunkach szczególnych właśnie w/w prace. Należy wskazać, iż świadkowie ci stanowili wiarygodne osobowe źródła dowodowe dla Sądu, ponieważ pracowali w tych samych zakładach pracy w okresach co do zasady pokrywających się z zatrudnieniem tam ubezpieczonego: świadek Z. B. (elektromechanik) i w Zakładach (...) w G. w latach 1971-1985, W. K. (palacz) w tych samych zakładach w okresie 17.04.1978 – 30.06. 1983, zaś świadkowie F. D. (kotlarz) i W. F. (czyszciciel kotłów) w (...) Spółdzielni Usług (...) w S. odpowiednio w latach 1984-1986 i w latach 1985-1990.

Wszyscy ci świadkowie w sposób zbieżny i dla Sądu wiarygodny opisywali rodzaj i dokładne zadania, jakie wnioskodawca wykonywał w spornych okresach – nadto w ocenie Sądu mieli oni obiektywną możliwość posiadania wiedzy na temat rodzaju i charakteru pracy ubezpieczonego, mając z nim bardzo częstą styczność.

Godzi się również w tym miejscu wskazać, iż świadkowie D. i F. – odpowiednio kotlarz pracujący w brygadzie wnioskodawcy oraz czyszciciel kotłów – otrzymali emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, przy uwzględnieniu okresu pracy z ubezpieczonym. W obydwu wypadkach wniosek świadka o przyznanie świadczenia został uwzględniony bezpośrednio przez organ i w drodze decyzji przyznano mu prawo

emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych (świadek F. odwoływał się wprawdzie do sądu, ale kwestionując jedynie wysokość świadczenia).

Niezasadne zatem w ocenie Sądu było różnicowanie sytuacji prawnej osób, które – jak ustalono – wykonywały te same prace co wnioskodawca, które w przypadku świadków D. i F. stanowiły podstawę przyznania świadczenia, zaś w wypadku wnioskodawcy nie zostały uwzględnione.

W świetle dokonanych powyższej przez Sąd Okręgowy ustaleń co do charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w spornych okresach , z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych (w tym pracy eksportowej), za niecelowe uznał Sąd prowadzenie postępowania dowodowego odnośnie pracy wykonywanej w czasie urlopów bezpłatnych wnioskodawcy w latach 1988-1990 – tym bardziej w świetle jego oświadczenia, złożonego na rozprawie, iż nie wnosi o uwzględnienie tychże okresów do stażu pracy w warunkach szczególnych (k. 47 akt sprawy).

Uznany przez Sąd Okręgowy okres zatrudnienia ubezpieczonego, z pominięciem okresów urlopów bezpłatnych , jest wystarczający do przyznania prawa do świadczenia emerytalnego , bowiem przekracza wymagany okres 15 lat (wynosi 17 lat 1 miesiąc i 16 dni).

W tej sytuacji , wobec udowodnienia wykonywania stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych, ubezpieczony J. W. spełnił wszystkie przesłanki dla nabycia emerytury w obniżonym wieku, ponieważ osiągnął 60 rok życia, na dzień złożenia wniosku udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, a także spełnił przesłankę udokumentowania stażu co najmniej 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

W konkluzji Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 25 czerwca 2013 r. i przyznał ubezpieczonemu J. W. prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 22 kwietnia 2013 r. (tj. od dnia ukończenia wieku 60 lat i równocześnie daty złożenia wniosku jako spełnienia ostatniej przesłanki ustawowej przyznania świadczenia). Sąd Okręgowy wziął pod uwagę fakt, iż wniosek o emeryturę ubezpieczony złożył w dniu 22 kwietnia 2013 r. oraz dyspozycję art. 129 ust. 1 cyt. ustawy, zgodnie z którym świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Działając na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w punkcie 2 wyroku, Sąd wnioskując a contrario, nie stwierdził odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, mając na uwadze fakt, iż dopiero wyniki niniejszego postępowania dowodowego pozwoliły na poczynienie wiążących ustaleń co do charakteru zatrudnienia ubezpieczonego mającego wpływ na prawo do wnioskowanego świadczenia.

SSO Elżbieta Zabrocka